

את חג המשק אפשר להזיז על פני לוח השנה

א ב ל

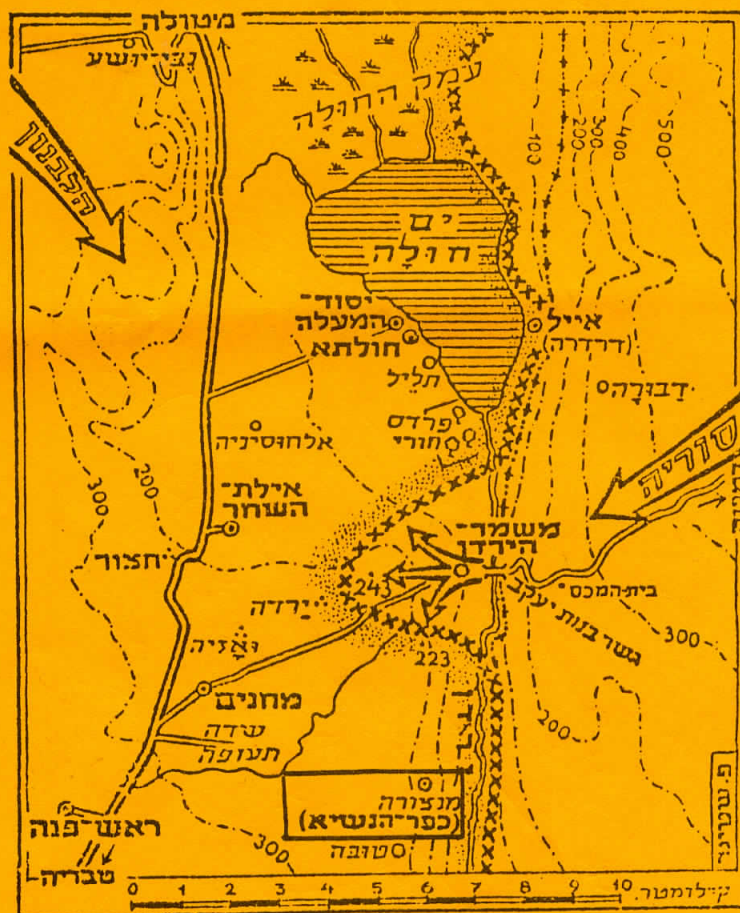
יום השנה לעליה על הקרקע

ה י ה, ה ו ו ה ו י ה י ה

תמיד

ה-2 ב י ו ל י

=====

כיבוש משמר הירדן בידי הסורים.

זמן קצר אחרי נפילתה של משמר הירדן, בסוף יוני 1948, נוסדה בקרבתה נקודה עברית חדשה: כפר הנשיא, היה מישובי המישלטים הראשונים בארץ, ובונה הם חלוצים מארצות דוברות אנגלית, רובם מבריטניה.

מ"המערכה לשחרור ישראל" - זאב וילנאי

מזל טוב... מזל טוב

י מ ל ה ו ל ד ת

29/6 רינה טנא

דינה ברור

מתן נמנוב

30/6 נתן ברק

טל ניצן

1/7 קרול בילגורי

לימור ג'קסון

מיה סולומון

מיטל וואלך

2/7 בלינדה בן-עטר

ינון ברור

צור קורנבליט

3/7 רונן ירון

עינב גולן

4/7 רות רחמני

גל גינת

אלון בוסקילה

5/7 מיירון שורץ

ג'קי עמר

אפרת אדלשטיין

6/7 גב' אן בילגורי

עפרי ווגנר

מיקה הרמץ

ימי בישראל

2,7 שוש וריימנד סלומון.

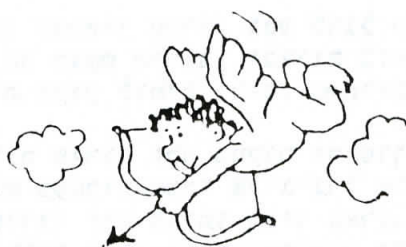
מזל-טוב נולד בן

להורים: קרן ויובל

לסבים: רותי והרבי

לסבא רבא: מר ג'קסון

וליתר המשפחה הרבה נחת

מזל טוב

רקפת וראובן

נישאו השבוע.

איחולים מכל הלב, לזוג הצעיר ולכל המשפחה.

מה נשמע?

*- גם השבוע עמד, עומד ויעמוד בסימן מסיבות הסיום והפרידה, בבית התחביב התאסף חלק נכבד מאוכלוסיית ההורים שלנו כדי להיפרד מרג'י, שיוצאת לשנת חופש. על כוס תה וכיבוד ברכו את רג'י וקיבלו בשמחה את הידיעה שזון ש. תעבוד שם כמה ימים בשבוע. בוודאי יהיו שינויים בתחומי היצור והשיווק - ובכלל, ועל כך נקווה לשמוע בהמשך.

*- בבית ספר "עמק החולה" התקיימה מסיבה מרגשת לכל צוות המורים, שבה שכחו וברכו את אלה שפורשים (ביניהם אנגה ואדם). הציגו הצגות, שרו ונהנו מארוחה נהדרת, שהכינו ב"כלכלת בית".

*- מסמר השבוע היה ללא ספק פסק הדין החיובי שנתן הבג"צ. בצורה ספונטנית - מסודרת התכנסנו במועדון עוד באותו להרים כוסית לכבוד פרויקט ההידרו, והירדן שימשיך לזרום! מחיאות כפיים נלהבות לכל אלה שתרמו לסיום המוצלח של המאבק. (כך אנו מקווים) ושוב נוכל להרים ראש ולהגיד בגאווה "אנו מכפר הנשיא!!!"

*- בין התלמידים שקיבלו תעודות הוקרה מטעם בית ספר "עמק החולה" היו גם ילדינו: מכיתה ז': יבין בן רשף ואילון מסר על הצטיינות בלימודים. נדב עמית ואופירה וולפין על תרומה חברתית דורם וולך על שיפור גדול בהשגיו.

מכיתה ח': ענת ניצן, דריה בילגורי ולירון גינת - כולם על הצטיינות בלימודים. מכיתה ט': אפרת יעקובסון על תרומה חברתית. כל הכבוד לכולם וכן ירבו!

*- בעוד זמן קצר תעזוב אותנו לשנת חופש מיכל סגל - אך לא למרחקים. היא מצטרפת לחבר שלה בקבוץ גדות, כך שתוכל להמשיך ללמד ב"מבוא הגליל" וגם לשיר במקהלת הגליל העליון. אז, קליטה מהירה, מיכל, ולהתראות בהמון הזדמנויות.

*- אריה וולפין, בשיחה עם מייק, טבחנו החדש, הרגיש שהוא, מייק, נראה לו מוכר. גם מייק היה בטוח שראה את אריה אי-שם. מתברר שהיה זה אריה בעצמו שטיפל בעלייתו של מייק - בעת שהוולפונים היו בשליחות באנגליה.

*- ידידנו גרי קלמן (עכשיו מערד) נסע לרגל עיסוקיו למנילה, בירת הפליפינים. 600 שנה נדם הר הגעש הקרוב, ובדיקת בזמן ביקורו של ג'רי התפרץ. שדה התעופה נסגר וג'רי היה תקוע לימים רבים. בנתיים הצליח לצאת ונמצא בדרך הביתה.

*- שמענו מג'ו סינה שירון זכה במקום הראשון בכל אירופה בהצגת הפטנט שלו למיחזור טיטולים, שהגיש בעקבות מחרז של ג'ורג' נרל אלקטריק, בארצות-הברית. כזכור לחברים דווח בזמנו על כך שירון זכה באותו עניין בארץ, ונסע לאמסטרדם לשלב השני. השלב השלישי והאחרון הוא נסיעה לניו-יורק בספטמבר שם צריך להתחרות עם המוצגים של יבשות אמריקה, אסיה, כולל יפן, ואוסטרליה. נחזיק לו אצבעות.

*- ביקור שנתי אצל משפחת המאירי. אליסון ואורלי באו מניו זילנד הרחוקה לכמה ימי קיץ אצלנו. ב ר ו כ י ס ה ב א י ס.

*- ותערוכה שנתי בחדר האוכל. חוגי העץ של ג'יין שוב הגדילו לעשות והפתיעו את החברה בעבודות יפות, רבות ומגוונות להפליא. תענוג לעיניים.

*- האולפן יוצא לטיול של יומיים למדבר יהודה. זהו טיול סיום כמעט - כי הלימודים נמשכים רק עוד כ-10 ימים. נקווה שלא ייתייבשו בחום!

*- האם ראיתם את ילדינו "בתוסס" ביום ד'? שורות אלה נכתבו ביום ג' בערב ולכן נדווח בפירוט יתר רק בשבוע הבא. מנתיים מזל טוב לכל הנולדים והמתחתנים, שבוע טוב ושבת שלום לכולנו אלזה.

%%%

כמה הרהורים על מאבק ציבורי

%%%

בערך חודשיים לפני העתירה לבג"ץ להפסיק עבודתנו על יד הירדן נפגשנו עם עורך דין בתל אביב, אשר תוך כדי דיון נוקשה על דרישתו שנוותר על חלק מיצור החשמל, איים עלינו בפניה לבג"ץ - "כאשר תמיד אפשר למצוא איזה מהלך לא תקין בהשגת היתר בנייה בארץ." כך, כאשר מיהו אחר כן עתר לבג"ץ, וזכרתי בדבריו של עורך הדין ההוא - פחדתי פן יתגלה איזה פגם טכני מתוך תהליך אשר השתרע על פני שש שנים - בעשרות מפגשים - על נושאים סבוכים, כולל שינוי של שתי תוכניות מתאר ארציים - עד לאישור בממשלת ישראל!

קבלת פסקת הדין של הבג"ץ הקלה מאוד על מצבנו - ומי שקורא אותה, על כל 18 דפיה, לא יכול אלא להתרשם מעבודת הנמלים היסודית אשר עשה חברנו מיכאל דוארי ז"ל במשך אותן השנים. ללא שום קיצורי דרך, עקב בצד אגודל, ממוסד למוסד. ועל אף כל המגב-לות והמכשולים, הצליח לשכנע את כולם בצדקת קיום הפרויקט.

אני לומד מהקריאה שני דברים: לולא העבודה היסודית והבלתי נלאית של מיכאל לא היינו מקבלים את הזכויות המלא ואשרור האישור - ולולא אמונתו המלאה בחיוב התוכנית, לא היה מוצא את הכוח הרוחני הדרוש לגבור על כל כך הרבה מכשולים, דיחויים והפניות. אני בעצמי התנסיתי במאבק של כ-שלושה חודשים - וזה הספיק לי בהחלט! מיכאל עבר חוויות דומות במשך קרוב לשש שנים! רק כל כך חבל שלא זכה לקרוא את פסקת הבג"ץ בעצמו, ולראות השלמת הפרויקט אשר יזם.

בנוסף למאמצים אשר השקענו באיסוף החומר להגבתנו בבג"ץ - וכאן עלי לציין שברוס עבד כמטורף, ואסף בעצמו רוב החומר אשר היה כל כך דרוש לעורכי הדין שלנו - התנהל במקביל המאבק על דעת הקהל בארץ. כאן (שלא כמו בבג"ץ) התחלנו בפיגור עצום. כאשר היתה הפגנה בפסח באתר, יעצו לנו לשמור על "פרופיל נמוך", כי "הכלבים נובחים והשירה עוברת." אלא הפעם הכלבים התחילו גם לנשוך (קשירה בשרשראות לכלים) והיה צורך להסביר את עמדתנו - כאשר רוב הציבור כבר ראה מספיק על המקרן על מנת להתרשם ש"כפר הנשיא גונב את הירדן".

שכרנו שרותיו של איש יחסי ציבור - אשר בהחלט עזר לנו לחדור לעיתונות ולרדיו ולאזן את התמונה. אבל רוב העבודה נעשתה על ידי חברינו, גם אלה שירדו לאתר בשעת הביקור של חבר הכנסת מצא, בהפגנה שלנו בירושלים, ובהעמדת תחנת ההסברה שלנו כל שבת על יד המשאבות. כמו כן היתה עבודה אינטנסיבית מאוד של דודו, טומי, ברוס, אשר ורון - ואחרים רבים, כך שגם לפני גמר הבג"ץ כבר הגענו לאיזון בכתבות בעיתונות, ואפילו בטלוויזיה - כולל הופעת נערינו "תוסס".

עם פסיקת הבג"ץ, לדעתי, ידינו על העליונה - סוף סוף.

אבל, לאמור את האמת, הרגע שהתגאתי מעל הכל בכפר הנשיא היתה אותה אסיפה מלפני כחודש, כאשר באמצע מסע הסתה קשה ואפילו זדוני נגדנו - ונגד שמנו הטוב - ונגד ילדינו בבתי הספר - לא היה אפילו חבר אחד אשר קם באותה אסיפה על מנת להטיח

ביקורת על ניהול מאבקנו ועל המצב הקשה אשר נקלענו אליו! קרה בדיוק ההפך - חברים הביעו את תמיכתם המלאה במאבקנו, ורצו לדעת איך יוכלו לתרום לצוות המוביל על מנת לאזן את התמונה.

אינני בטוח שיש עוד קיבוצים רבים שחבריהם היו נוהגים כמו שנהגו אצלנו. אני מצוין את התופעה, כי לדעתי באמת טעינו בהתחלה - ושמרנו על "פרופיל נמוך" זמן ממושך מדי - והיו סיבות להצדיק ביקורת עלי ועל הצוות הקטן אשר עבד איתי. אבל חברים הראו כאן בגרות והבנה מלאה - ובמקום להטיל ביקורת, אשר לא היתה תורמת מאומה, העדיפו להביע תמיכה ורצון לעזור ולדחוף ביחד את העגלה מן הבוץ. ועל זה - ברצוני לאמור לכולכם - תודה.

קולין

תעוּעִי הסטטיסטיקה

מי שהספיק לקחת מעל הספסל שעל-יד המזכירות גליון "קבוץ" לפני שנחטפו כולם, ראה שכפר הנשיא שוב מופיע בכתובים, והפעם - הפתעה, הפתעה - בענייני קליטה. לפי המחלקה לסטטיסטיקה של התק"ם אנחנו צועדים במקום הראשון לקליטה בשנת 1990 בתק"ם - עם 23 נקלטים!

רצתי אל הרשם הרשמי שלנו ושאלתי - יצחק, היתכן? איפה הסתרת את כל הנקלטים האלה?

"נו טוב" הוא אומר "עם סטטיסטיקה אפשר לעשות כל דבר."

מי יודע מה כלול בזה? בנים שעברו באפן אוטומטי למועמדות עם הגיעם לגיל 18? הורים של חברים? בנים שחוזרים אחרי חופש ממושך?"

בכל זאת, הוציא יצחק את מסמכיו ובדקנו ביחד את הרשימה.

בשנת 1990 הגיעו אלינו 4 הורים של חברים - 2 חיילים מאומצים - 16 בנים ובני זוג חוזרים (2 כבר יצאו שוב).

נראה שהנתונים לא כל כך רחוקים מן האמת.

המשמח בדבר שמספר משמעותי של בנים ובנות מביאים את בני זוגם הביתה.

כנראה שאנחנו בין המשקים המעטים מאד שבהם עולה הביקוש לדירות על ההיצע, וזאת אומנם בעיה, אבל היא חיובית לכל הדעות.

יצחק מבטיח להביא נתונים מסוכמים על אוכלוסיית כנ" הנשיא בעתיד הקרוב.

על דא ועל הא

מיכאל כ.

בנסיעה לתל אביב בקר אוטובוס 842 לפני כמה ימים, חצי מנומנם כרגיל, זקפתי פתאום אזני כשמעתי משהו במושב אחרי שאל את שכנו "מה זה על הירדן ההררי?"

שכנו, כנראה חבר משק באיזור, ענה כאילו היה חבר בקבוצת התשובות שלנו. "כל ההתנגדות היא שטות! הם אינם מייבשים את הירדן, בעצם משתמשים בתעלה שנחפרה לפני הרבה שנים. ותדע שב-1969, שהיתה שנת שטפונות, כל אפיק הנהר השתנה. מה הם הדברים על טבעי? יש מעט מאד טבעי באיזור הזה של הירדן" ואז המשיכו לדבר על זיכוש החולה.

תמיכה כזאת שניתנת חינם, בלי לבקש - שווה הנסיעה המעייפת של שש בבקר לתל-אביב. לא כל שיחה ליד השלחן בחדר האוכל היא רכילות. אך מוזר איך נושא מוביל לנושא, ודברים שנראים רחוק מהיומיום בכל זאת יש להם קשר. השיחה התחילה בהערה שההיס-טוריונים המודרניים מנסים להרוס כל מיתוס של העבר. לא קשה למצוא במסמכים יבשים תמיכה לגישתם האיקונוקלסטית. הערתי שהבעיה היא, שמי שכותב היום אינו מרגיש את האורירה של התקופה שעליה הוא כותב. למשל איך היסטוריון של היום יכול להבין את שינוי האורירה בבריטניה אחרי הנאום המפורסם של צ'רצ'יל? או ההרגשה החזקה כל-כך לפני מלחמת ששת הימים שמוכרחה להיות מלחמה ושמשה דיין צריך להיות שר הבטחון. המסמכים הרשמיים אינם משקפים את כל זה, רק מצביעים על הדיונים הפולטיים בעניין. בן שיחי טען שכל אורירה כזאת תוצאה של אמצעי התקשורת, לעומת גישתי שהתקשורת משקפת את האורירה.

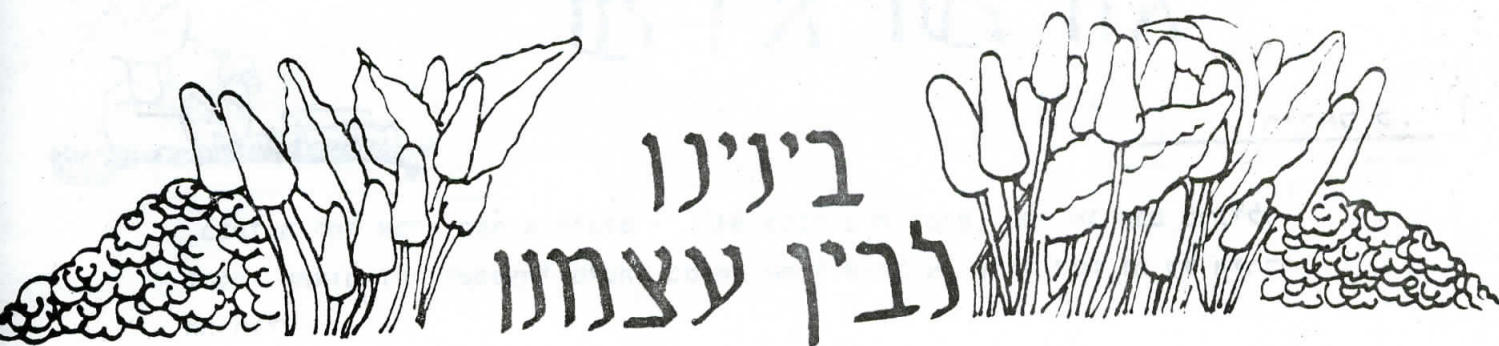
מכאן דיברנו על הנסיון של חלק מהתקשורת האירופאית לטשטש את הפשעים של הנאצים או להסביר אותם כתוצאה מכל מיני גורמים היסטוריים, לפעמים מהעבר הדי רחוק, וכך כאילו לרמוז שהגרמנים של שנות השלושים והארבעים לא היו כל כך אשמים אישית. החבר שישב מולי אמר שיש משהו בזה. "בעצם, מה שאני היום, תוצאה של היותי בן משפחה מסוימת, בעלת עבר מסויים, ועם בעיות מסויימות."

כאילו שקשה לטפוט את החיוב והשלילה בהתנהגות, כי האדם די מכוון מהעבר.

וכאן הרלבנטיות של שיחה כללית לחיינו היומיומיים. האם עלינו לסלוח לפושע משום שבעצם מעשיו אינם לגמרי בשליטתו אלא אשמת המון גורמים חיצוניים, היסטוריים, משפחתיים, חברתיים?

גישה כזו, הרבילה את הליברלים לפחד לכוון את ילדיהם לגבי הטוב והרע בהתנהגות של בן אדם, מה מוסרי ומה לא מוסרי. כתוצאה הילדים גדלו ללא כיוון בחיים, מתוסכלים, ופתוחים לתת-התרבות של שנות הששים. הקבוצים סבלו, ואולי גם היום סובלים, מאתגר פחד מהכורנת ילדיהם. גם מוסדות החינוך שלנו, כנראה, מתרכזים על ידע ולא נותנים כיוון בצד המוסרי או הקיצוני של חיינו.

לכן ארלי, כל כך הרבה בני משקים לא דתיים מרגישים מנותקים ובורחים מאחריות כללית (לעומת אלה שכן דתיים וכן מכוונים את בניהם). הנה - מתחילים בהסטוריה, עוברים דרך קצת פילוסופיה, נמגיעים לאקטואליות. איזה עולם!

בינינו לבין עצמו

אחרי השתיה "לחיים"

אין ספק שהיתה הרגשת הקלה כשנודעה פסיקת הבג"צ בענין התחנה ההידרו-אלקטרית. אולי היה חסר איזה נופך סגוני כדי להשלים את אנוירת הנצחון - האמריקאים יודעים לעשות את זה טוב מאד כההלכות ניצחון לאורך רחובותיה המפורסמים של ניו יורק - אולי היינו צריכים לקום ולהריע ספונטנית לגבורי המערכה קולין וברוס כשתזמורת כלי-הקשה מן הגנים תנגן מרש "הנה בא הגבור הכובש" (here the conquering hero comes). חבל, חבל מאד, שאיש לא הזכיר ולו במילה אחת את אדריכל ההצלחה - מיכאל דוארי ז"ל - שלולא טרח להשיג את כל האישורים בשבעת מדורי הבירוקרטיה ספק אם הבג"צ היה פוסק כפי שפסק. הזכרון האנושי קיים לטווח קצר כנראה. ועכשיו מוטל עלינו לעשות מן המפעל הזה גורם אשר באמת יוסיף לסביבה משהו מיוחד - יופי ונקיון: שני דברים שאינם תמיד מצויים בארצנו. אם לא נעמוד במשימה אותו חלק מן העם שאיכפת לו על אזור הירדן ההררי לא יסלח לנו.

מ פ ע ל ו נ י ם

אולי כותב שורות אלו שייך ל"מקטרים בערבון מוגבל" שקיים בכל חברה, ואם כך הדבר וטור זה אינו משקף הרגשת חלק מן הצבור הקבוצי שלנו, יש להתעלם ממנו. לנו נראה שהצבור בכפר הנשיא אינו מקבל מידע מדויק ומעודכן על כל מה שנעשה עד עתה ומה שמתוכנן בעתיד הקרוב בקשר למפעלונים השונים: החנות, מפעל החולצות, הקטרפט, פיתוח תיירות ומה שכרוך בזה. מה שכואב הוא הנטיה להביא דברים מוגמרים לאספה ולומר: "חברים, צריכים להחליט מיד. אחת נאחר את המועד. אי אפשר לדחות".

איש אינו יודע איך מתכוננים להתמודד עם בעית החקלאות אצלנו - ניתן/לא ניתן לעסוק בחממות. איש אינו מתיחס לעובדה שמנהל המפעל מעסיק - בלית ברירה - יותר שכירים. האם מנגנון רכוש המשק, משאבי אנוש עושה משהו בנידון, פרט מלומר "אי אפשר להכריח חבר לעבוד במקום שאינו חפץ בו"?!

ח ג ה ק ב ו ץ

ב קרוב תפורסם תוכנית מפורטת של החג הקבוצי - יום ההולדת ה-43 - ההולך ומתקרב. בינתיים מתחזקת ההרגשה שצדיכים להזיז כמה דברים. חתונות אי אפשר לדחות - ומשום מה צעירינו ממשיכים ללכת לחופה. אין שום סיבה מדוע חניגת הבר מצווה חייבת להיות בסוף שנת הלימודים - אפשר לקיימה בסוף הקיץ או בין פסח לשבועות. ואם כל זה לא יבוא על תיקונו נצטרך להעביר את חג הקבוץ לתקופת הסתיו - חודשים אוקטובר-נובמבר כשממעטים להתחתן וכשאין חגים. אם לא נעשה כך חברים יתמוטטו מרוב תורנויות. אם למלכת אנגליה יש שני ימי הולדת יכול להיות לקבוץ תאריך רשמי ה-2 ביולי ותאריך בו כל המשמר המלכותי של הקבוץ צועד בסך לאולם ההתכנסות וההתפזרות.

ועדת ביקורת, רכוש פרטי ומה עוד

מזמן החלטנו שחייבת לקום וועדת ביקורת. האספה אישרה פעמיים את הנושא ומשום מה הטפול בענין תקוע בבירוקרטיה של המזכירות. גם הנושא של התיחסות לרכוש פרטי היה צריך לבוא לאספה (המזכיר הבטיח בדצמבר שתוך שלשה חודשים המזכירות תתיחס), אבל בינתיים שום דבר לא זז. האם המחדל הזה נובע מחוסר

יכולת או אי-איכפתיות ?

הודעה לצבור קוראי "בינינו"
.....

לתקופה של כחודש ימים יפסיק טור זה מלהופיע - צריכים לעבוד על חג הקבוץ ולהנפש.
החזיקו מעמד.

שבת שלום

אריק

לכל אלה שעזרו לנו ותמכו בנו בזמן
אבלנו - תודה מערמק הלב,
הרגשנו את מלוא החמימות של חברת
קיבוצנו.

אלן, איליין והמשפחה.

כשאלן איסטון עבר על חפציה של אימו
ז"ל, מצא באחת המגירות אוסף של
מחברות ציור שהיא ציירה בגיל
ההתבגרות.
צילמנו את אחד תדי בקנאות, כנראה של
סבתו של אלן.

ראינתי את המראינת

מזמן כבר חשבתי, שצריך בעצם לראיין את אנגה - וכאשר שמעתי שהיא מסיימת בימים אלה קריירה ארוכה - ארוכה כמורה בבית הספר, ידעתי שזהו הרגע!

... אנגה - מתי החלטת לראשונה שאת רוצה להתעסק בשטח החינוך?
- זה אולי נשמע מצחיק, אבל אף פעם לא חשבתי על זה כמקצוע - וגם לא היה לי שום מגע עם ילדים קטנים ממני (הייתי ילדה יחידה במשפחה) עד שבאתי לחדרה, אפילו בהכשרה, הילדים היחידים היו דובי (בן כפר בלום אחר-כך) ושושי אבן פז, ואלה היו מטופלים ע"י בטי פיינקוכן (עדר) אז עבדתי דווקא בחקלאות והייתי עסוקה בחיי החברה של הימים ההם.

... ובכל זאת, מי קבע, מי שלח?

- בחדרה כל הילדים, מלבד שושי ודוד אלמן, היו תינוקות או פעוטים, יעל נ כבר יצאה ללמוד כגננת, והיה צורך לעוד מטפלת לגיל הרך. אז הציעו לי קורס של 6 שבועות בסימנר הקיבוצים - והסכמתי. חלק מן הלימודים הפסדתי, כי חליתי בקדחת אחרי ביקור אצל לו במנסורה, ובכל זאת, כשחזרתי לחדרה הייתי מטפלת מדופלמת לגיל הרך. עברית עוד לא דיברתי כל כך טוב, אבל הסתדרתי.

... מי היו הפעוטים שלך?

- דני נמלי, אורי גולן, אביבה בן-חיים, מזלי פוזנר ומיכאל טרוור - חמשיה!

... וישר קפצת להיות מורה אחרי זה?

- בכלל לא. עבדתי כמה שנים בגיל הרך, גם כאשר עברנו לכפר הנשיא מחדרה, בצריף הגבון ובכל מיני תנאים מוזרים. בין השנים 54-1952 למדתי ברמת-רחל, שזה אז היה התחליף הזמני לסימנר הקיבוצים, בעקבות הפילוג בתנו-עה הקיבוצית - קורס למורים וגננות. אני זוכרת שהבנין בו למדנו היה מאוד קרוב לגבול הירדני והשקיף על בית לחם. באנו הביתה רק פעם בשבוע - עיים וזה די הקשה עלינו.

... אבל ילדים עוד לא היו לכם, נכון?

- היה לנו שמוליק, שמוליק אזוגי מכיתת "אריה" שאימצנו עם תחילת בית-הספר במשק. "מרוקאי סכין" הוא קרא לעצמו בגיל 6, כשהופיע ב"חדר". הוא נשאר אצלנו שבע שנים ... (מעניין לדעת מה יש לו לספר לרב פרץ על השנים שבילה והתחנך בקבוץ).

... אז היית גננת? ולכמה זמן?

- כן, יעל נ. עבדה בגן שקד והיא עברה לגן רימון עם השלמת הבניה, ואני תפסתי את גן "שקד". החבר'ה שעבדנו איתם אז היו אלה מכיתת "עופר"! עבדתי כגננת 10 שנים ובכל השנים האלה סבלנו, כמו היום, מחוסר כח אדם מתאים בבתי הילדים. לימדתי את כיתת הירדן וגם את כיתת חרמון עוד לפני שקיבלתי תואר של "מורה מוסמכת".

בין לבין היינו בשליחות באנגליה ושם נהניתי מאוד ללמד מבוגרים דווקא ובכלל לא כל כך התחשק לי לחזור לגן. אך - ואיך לא - נכנעתי ללחץ, ואחר כך יצאתי ללמוד באורנים, בין היתר, כדי לעשות בגרות. איזה כיתה לימדת אז?

- את כיתת "עפרוני" המפורסמת (10 בנים ו-2 בנות)! מ-א' עד ו' - דבר כזה לא יכול לקרות היום.

... עבדת גם במקומות אחרים במשך?

- כמובן. שנה בחדר האוכל ושנתיים כמזכירה. משם עברתי ישר לכית הספר "עמק החולה", אחרי קורס של פעם בשבוע לחינוך מיוחד. קוראים למקצוע "הוראה מסייעת" -

המשך בעמ' 10.

עבודה ב"מרכז למידה" שמועד לחזק ילדים במסגרת הרגילה, ולעזור להם להשתלב. במשך כמה שנים עבדנו (צוות של 4-5 מורים) במסגרת זו - נקיבלנו ילדים מכל המגזרים, עובדים על כישורי למידה, הכנת הנקרא, אנציר מילים - לפי המקצועות שנלמדים בכיתות.

... והרגשת שהשעורים האלה השפיעו על הילדים?
- תראי, זה כמו תרופה, אף פעם לא יודעים האם השיפור הוא הודות למאמצינו או שהיה חל. עם הזמן ממילא, מה גם שלא אצל כולם חל שיפור. עבדנו בקבוצות קטנות של 3-4 ילדים לכל מורה.

... שאלה אחרונה - למה את מסיימת עכשיו ומה התכניות לעתיד?
- החלטתי לגמור עכשיו, כי כבר אין סבלנות כל כך והימים הארוכים בבית-הספר והנסיגות היומיות הלך וחזור מכבידים. ובכל זאת קשה לי עם הפרידה. כבר לא אוכל ארוחת בקר עם כל המורים, לא אשב במקום הקבוע באוטובוס, לא אשמע את כל ה"רכילות" בחדר המורים.

העתיד? עדיין לא ברור לגמרי. אתמסר ביתר מרץ ל"דברי הכפר" כמובן, ויש כל מיני הצעות גם כמורה מסייעת בבית, בשעות אחרי הצהריים. נחיה ונראה.

תבואי לראיני אותי בעוד שנה!

ראיינה אלזה.

נ.ב. קראתם מה שכתב העובד הסוציאלי על העלון שלנו? השבחים האלה מגיעים בראש וראשונה לאנגה - על התמדה ודביקות למטרה. אבל על כל זה - בהזדמנות אחרת.

יש עניינות

1. למה לא מוכרים גלידה בתפזורת במרכולית בכל יום - כשהעגלה עומדת שם?
תשובה: דודיק עונה שיש תורנים רק לשלוש פעמים בשבוע. הכל רשום בלוח הסדרן. התורנים מקבלים פתק כדי להזכיר להם את התורנות. דודיק יבדוק את המצב.

2. מי אחראי לוועדת ההצעות בזמן העדרותה של אביבה?
תשובה: דליה בוסקילה.

3. מה המצב בקשר לוועדת החברה?
תשובה: דודו עונה שאורי אדלשטיין הוא ההצעה לריכוז הוועדה, והוא ביקש לעלות לבחירה רק כשהיה לו צוות מלא, לפי הצעות בתאום עם ועדת ההצעות.

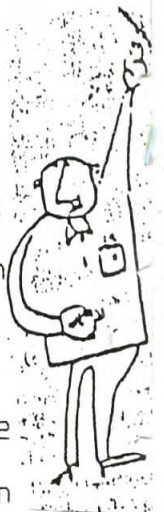
ב מ ע ק ב

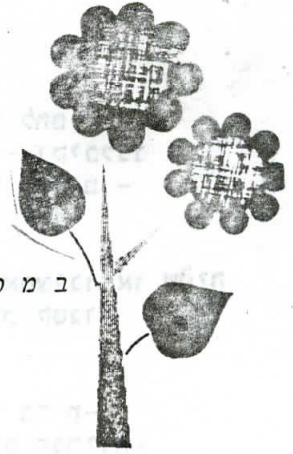
ריהוט חדש בחדר האוכל:

השאלה עלתה לראשונה בדצמבר 1990 ובגלל המלחמה ומילואים של המזכיר וכו' לא היתה אפשרות להמשיך בטיפול בנושא. דודו עונה שבישיבה הבאה של המזכירות ידונו בערעור של הגזבר ומרכז המשק.

כזכור, במרץ פרסמנו מעקב ראשון: בוועדת המרכז הציבורי הוחלט על דגם וצבע. היתה הסתייגות של הגורמים הכלכליים והנושא יובא לדיון מחדש במזכירות ושם יוחלט סופית אם לבצע ומתי.

נ.ב. גל החום כנראה הביא הרבה שאילות, ואבקש סליחה מכל חבר אם דחיתי את שאלתו לשבוע הבא, אבל נדמה לי שלא טוב לפרסם יותר מדי בשבוע אחד.

דברים שנאמרו לכבוד אדם בן-חנוך
במסיבת סיום בית הספר "עמק החולה".
הדברים הם דבריו של ינון שבטיאל,
נציג המושבים בביה"ס.
וכל השאר - יסופר ה ע ר ב
ב מ ס י ב ת כ פ ר ה נ ש י א - וכל בית כפר הנשיא מוזמן להשתתף.

מסיבות סוף שנה מקרבות הקץ ומבשרות גאולה
מלמדות על סיום תקופה רגש על תוגות פרידה.
אודה, לעיתים שמץ של קנאה מתגנב
עם דברי ההוקרה של דן לכל מי שעוזב,
עם קשירתם של כתרים ומלים חמות
עם עציץ או ספר ביד, או מגן נאות.
והיוצא אפוף ומתובל בדברי הבינה
חתן כלה או מלך, והכל ביום אחד,
אך כשהזמן עובר, חולף, וחללו של היוצא מתמלא,
אתה שמח שאת החלל שלך איש עוד לא מילא.

הדברים נשמעים טבעיים, רגילים
עולם כמנהגו נוהג,
ראנו נחגוג גם ניפרד לעולם ועד.

למרות כל הנאמר לעיל
אני חש איזה שהוא צורך, מזה שבוע, זוחל
לחורג ממנהגי הזמן והמקום, גם
להקדיש בערב זה מילים מספר
לאיש שהוא משכמו ומעלה מורס מעם.
זהו מי שכל הליכותיו הליכות אדם.

איש שסגולותיו חרותות בספר דברי המחזורים
איש שהצטייד קדימה תלמידות ותלמידים
איש שנועם תורתו נשמע בגאון
וצניעות עצותיו התפשטה בהמון.
איש, שתורתו אומנותו באמת,
ועצותיו נבונות וטובות בכל עת.
איש שתוכו כברו, טוהר בתכלת עיניו,
וחרש של צדק מדריך הגיגיו.

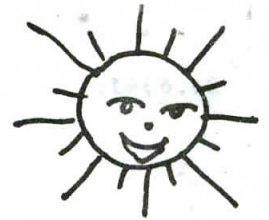
איתו תשב לשיחת ייעוץ
והשראה, ורוגע...תקבל כל מה שנחוץ.

כן, קשה מאיש כזה להיפרד
ממי שארתנן שנים רבות ליווה ולא לאה
בעצה, בחיור, אף בהומור ממזרי, גם מתגרה...

כי מי שדרכיו דרכי נועם
ומי שכל נתיבותיו שלום
ומי שטרבל בחוכמה רגליו
ומעניק ממנה לרבה ולאלף רגם לחבריו.

ממי שמסמל נימוס והדר מבלי שיהיה לו לרועץ
כן רבותי, קשה להיפרד מאדם, היועץ.

וכדי שלא יצטנע ויסתור דברי להד"ם
אומר לך מכאן ראוי אתה לשמך - אדם.
וברכת דרך צלחה לך אומר בחיבה,
כי מקומך כאן בחדר לידי לא במהרה יחלוף אוירה.
כי השאר השאר אצלנו המון מסטיקים וממתקים כ-"מכשירי ייעוץ".
אך מעל לכל נשאר כאן ממך מורשת ומסורת
של יועץ נפלא - וזה בעצם מה שנחוץ.

קיץ בבית הספר המקומי

לקראת החופש הגדול הגיעו אלינו פניות רבות לשהות נכדים, אחיינים ואורחים בתלוננים. התלון הצעיר מונה 31 ילד, ועקב הפניות הרבות ייתכן שישו שם 40 ילד. יש לנו בעיות קשות בכוח אדם, וכן כל ילד נוסף מצריך תשומת לב מהצוות ואחריות נוספת. בישיבת צוות ביה"ס הוחלט:

בתלון הבוגר (כיתות ג'-ד'-ה'-ו') ניתן לילדים אורחים לשהות ללא תשלום (כמובן כתאום עם הצוות), כאשר אם ישנו בעיות, הילד חוזר לאחר אים עליו. אין אפשרות להשתתף בימי ים, ירדן ולונה-גל. לגבי התלון הצעיר (כיתות א'-ב') - השהות שם כתשלום בלבד.

להלן בקיצור התוכניות לחופש הגדול (ההורים כבר קיבלו את התוכנית המפורטת בדואר).

שבוע 1	- 30/6-5/7	שבוע חופשי
	יום א' 30/6	לונה פארק
		ימים ג'-ד' - הכנה למחנות (כיתות ד-ה-ו) בעמיעד.
שבוע 2	- 7/7-12/7	שבוע מאכלי עמים
		יום ה' - 11.7. - כנרת
שבוע 3	- 14/7-19/7	שבוע צבעים ל-א'-ב'-ג', מחנות - לכיתות ד'-ה'-ו' יום ים
שבוע 4	- 21/7-26/7	שבוע פעילות עם מים
	23/7	לונה גל
שבוע 5	- 28/7-2/8	שבוע הכרזה
	29.7.	יום ים
שבוע 6	- 4/8-9/8	שבוע גמדים - לכיתות א'-ב'-ג' קייטנת ילדי אלי"ן (עד 11/8) שבוע עבודה - לכיתות ד'-ה'-ו'
שבוע 7	- 11/8-16/8	מחנך
שבוע 8	- 18/8-23/8	שבוע מעברים וגיבוש
שבוע 9	- 25/8-30/8	שבוע שעמום

בכל יום חמישי בערב - סרט לילדים באולם

לגבי כוח-אדם בשנת הלימודים הקרובה, עדיין אין לנו פתרונות. ישיבת הורים תיערך לאחר הבר-מצווה.

בברכת חופש נעים לכולנו,

צילה

.... ריבוי הגופים שעסקו בנושא, אשר היוו דעתם, ודברם נשמע קודם אישור התוכנית, יש בו להבטיח שהנושא, על כל היבטיו הועלה על שולחן הדיונים, והיה נגד עיניהם של הרשות המחליטה, קודם אישרה את התוכנית.....
... גם עיון בתוכנית ובתקנונה מלמד על כך, שאלה כוללים תנאים הבאים להבטיח בפני אותם פגעים וסיכונים עליהם מתריעים העותרים. אלה כוללים בין היתר, הנחיות לשימור נוף ושיקום נופי; הוראות הקשורות בתכנון הנדסי של מערכת המים משלב הטיית המים מהירדן ועד חזרתם אל הירדן; משטר הזרמת המים אשר ייקבע על ידי רשות שמורות הטבע... קביעת מינימום נפחי מים מינימליים אשר יזרמו באפיק הירדן... הקמת מיתקן לבדיקה והבטחה של מינימום נפחי מים אלה.

... דעתי היא שאין יסוד להתערבותנו בהחלטה המאשרת את התוכנית. למסקנה זו מגיע אני, מבלי צורך לחוות דעה אם גישת העותרים או גישת המשיבים היא העדיפה בעיני לעניין השימוש שיעשה בחלק ממי הירדן, ולעניין הקמת המיתקן ואתר הנרפש על פי התוכנית, כדי להכריע בגורל עתירה זו, די אם נאמר שעל פי החומר שלפנינו, אין ההחלטה על אישור התוכנית בתנאים כפי שנקבער בתוכנית ותקנונה מהווה החלטה החורגת ממתחם הסבירות, ועל כן, אין הצדקה שנתערב בה,

... על סמך כל האמור נדחית בזה העתירה...

ועל החתום באר השופטים: השופט א. ברק

השופטת ש. נתניהו

השופט ת. אור

בכדי לבכר על המנגמר שתתה 'לחיים' ק"ק כפר הנשיא ביום 24.6.91. במועדון.

פ ט י ר ו ת

כ' בתמוז תשמ"ד (1984) לו סגל
כג' בתמוז תשל"ג (1973) אריה בך
כד' בתמוז תש"מ (1980) קורט גרואנברג

נר זכרון

עצמנו ! ♥

ממרפאת השיניים

1. מורים, סטודנטים, תלמידים ונערים, אשר יוצאים בקרוב לצבא - אם ברצונכם לקבל טיפול אצל השיננית ליאורה או אם אתם סתם רוצים בדיקה שגרתית, אנא תרשמו את השם בלוח שעל הדלת של מרפאת השיניים.

2. בחודש יולי תבוא מוניה האורטודנטית שלנו - ביום שני ה-8.7.91. הורים אנא תדאגו שהילדים אשר נמצאים בטיפול, יהיו בבית ביום זה.

3. בתאריך ה-6.7.91 - 29.6.91 לא אהיה בבית. נא לפנות לדיאן נ. בכל הקשור למרפאת השיניים.

בריאות לכולכם
רות גולן.

נ.ב. בשבוע שרות גולן^{אינה} עובדת, תיפתח המרפאה בימים ב' וד'.

.....
· אם יש למישהו מכונת תפירה במצב
· תקין בבית - והוא מוכן לתרום/
· למכור אותה למתפרות, הוא/היא
· מתבקש/ת להתקשר עם דייב ד.
.....

הלו! הלו! רק בשמחות

חג הכר מצווה בתאריך 6.7:-

בשבת בערב כל משפחה בעלת השמחה אוכלת במקום המיועד לה.

הזמנות כדי לחלק את כל החברה בין המשפחות החוגגות, אני שולחת הזמנות לחברים בהתאם לבקשות המשפחות הנ"ל, ולקחת בחשבון את מספר אורחיהם. חברים מתבקשים ללכת לארוחה אצל המשפחה הרשומה בהזמנה.

האוכל מחולק לפי ההזמנות. יש משפחות עם הרבה אורחים ויש משפחות עם מעט אורחים והדעיכון... שלכל משפחה יהיה מספר דומה של סועדים לחגוג איתם. על כן תבדקו את הרשום.

המשך בעמ' 15.

יום התשישבות ב-12.7

כבר חלקתי דפים לתאי הדאר של כל החברים ותאחראים לכל קבוצה או בודדים בקבוץ.

אבקש מהחברים למלא את הדף עכשיו ולהחזיר לתא דאר 53.

על כל חבר למלא ולהחזיר את הדף, אפילו אם אין לו אורחים. חברים - שתפו פעולה, והכל יהיה בסדר.

נטע.

רק בשמחות

בשישה ביולי - חתונת הזהב.
מיק ונטע תכננו יחדיו
לוונציה שניהם לנסוע
וב"גונדולה" שירי אהבה לשמוע.

לא הכל הולך לפי התוכנית
וזה למדתי אני אישית.
כמה זה טוב בחברה ביחד...
בשישי ביולי תהיה מסיבה - אין פחד.

כי שישי ביולי... בר-מצווה... יום גדול.
יברכו את בנינו על ימין ועל שמאל,
שהגיעו לשלב חדש בחיים.
תראו איך כולם שמחים.

גמרו עבודה על כל המשימות
ומה נשאר היום לעשות?
להשתחרר... ביחד לשמוח.
הכל לפניכם. שיהיה לכם כוח!

שיהיה לכם כוח להשיג מה שרוצים
ובכל מעשיכם תהיו מאושרים
שתהיו מסוגלים להנות מהחיים
ולגדול בבטחון, להיות עצמאיים...

שתדעו להקשיב לחוכמת מבוגרים
שיהיה לכם אומץ לעמוד בפני אתגרים
להיות סובלניים, ללמוד מנסיונכם,
ולהתחשב תמיד בחברים.

שיהיה לכם יום כייף
למסיבה כולנו נצטרף.
ביחד כולנו נשמח
מזל טוב - ערב מוצלח.

נטע

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

התחיל החופש הגדול ולחופש הגדול, אך יותר נכון, לסרטים של החופש הגדול יש טעם מימד, טעם של חופש.

אז את החופש הגדול נפתח הפעם בסרט "זבל" אמיתי, מבדר ומהנה בשם "טבגו וקאש". עם סילבסטר סטלונה וקורט ראסל (זה של גולדי הון). והפעם סילבסטר סטלונה בנסיון לשנות תדמית ולשחק ביחד עם קורט ראסל בסרט פעולה עם הרבה סטואציות קומיות, הרבה מכות, הרבה שרירים, הרבה פעולה. ואם זה גם מצחיק, אתם תגידו.

בשבוע הבא כשהחופש הגדול כבר יהיה בעיצומו נעבור לקומדיה שחורה ומבדרת: "אנחנו לא מלאכים" עם רוברט דה נירו ושון פן (זה של מדונה לשעבר). ובניגוד לסרט הזוגות של השבוע, הפעם הם מגלמים צמד אסירים שנמלטים מהכלא, קומדיה קלילה עם קצת ביקורת חברתית. שבוע אחרי הזה ניפול לזרעותיו החסונות של פטריק סוויזי (הצפון נגד הדרום) צפויות הרבה התעלפויות של נערות בקהל. הסרט הוא כמובן, "שומר הבארים". (הוא לא שומר שבת). אחר כך נקווה לראות את "עשה את הדבר הנכון" של ספייק לי. ואחר כך אם ירצה השם "גרמלינס 2". אז כל זה לפתיחת החופש הגדול.

שיהיה לכם לבריאות.

ו. (וורדן) סרטים.

מתבת הדואר

לחברי כפר הנשיא שלום,

תל - אביב

23.6.91

שמחתי מאד כאשר שמעתי היום בכלי התקשורת על החלטת בג"צ לא לעצור את עבודתכם בערוץ הירדן.

הזדהיתי כל הזמן עם עמדתכם בנדון והבעתי זאת גם עם ידידים בקיבוץ ומחוצה לו.

ב ב ר כ ה

נחמיה מרקוביץ

אשת חסידה ואדני השל

השחקנים, הדוקטורים, המורים והתלמידים:
לא יצוי בית ספר מבא של.

כתבת המורה: בני זמר
בימיו: נשה זולדרינג - זיבון
ציבורים מוסקתיים: יאשה זיבליד
כריאטיביות: אלה כנעני
חגית טל

תמורה: צירית שטימבר
מקלה: צבי זית
תפאורה: סאלי נוה
רתי זבי
רית שגב

תקרה ותאורה: קבול אלה השמר.

ותורה מיוחדת על הצורה התורה והצורה לאורך
בזמן מקלה ולצוות המורים.

NEWS OF THE WEEK

- * Well, it's certainly been a good week for us - Starting with our exoneration in the High Court on Sunday, which enables us to continue with the project on the Jordan, one wedding (between two kibbutzim, which was the reason the hall was so packed for the occasion), and a first-born for the young Jackson family.
- * The three minutes television exposure of Sivan, Liron and Daryah on the children's programme must have been quite an ordeal for them, especially as the organiser couldn't control the opposition - under the circumstances they did very well.
- * Apparently the end-of-year show in Ayelet Hashachar was really successful - there are so many children in that school that they couldn't accommodate all the parents in the hall at once, so the kids had to perform twice. I was going to go and see the show, but "unfortunately" I "had" to go to a farewell party in my honour, to mark the end of my (official) teaching career. I must say I enjoyed it no end.
- * In the High School they also had an end-of-term gathering, without the parents. Quite a number of our youngsters were singled out for special mention - Nadav Amit and Ofira Wolffin for their contribution to social activities, and Yavin Ben-Reshef, Eilon Maser, Anat Nitzan, Daryah Bilgory and Liron Ginat for scholastic achievements, and Doram Wallach got a mention for rapid improvement.
- * Michal Segal is going away for a year's leave of absence - not very far - to kibbutz Gadot, which is only up the road, in order to be with her chaver. We Wish her all the best and a speedy return (from Imma...).
- * Apparently it was Aryeh Wolffin who brought our new cook, Mike, on aliyah, when he worked in London in the Jewish Agency.... It's a small world.
- * The Ulpan are away on a ramble to the Judean Desert, which marks the end of their stay with us. We wish them every success.

And so, Shabbat Shalom,

Inge

To all those who helped and supported
us in our bereavement, and spoke so kindly
of Alice Ebstein -
THANK YOU from the depths of our hearts.

Allan, Elaine and the family.

Lou Segal - 20 Tammuz (1984)

Aryeh Bach - 23 Tammuz (1973)

Kurt Gruenberg - 24 Tammuz (1980)

J A H R Z E I T

נר זכרון

HAPPY BIRTHDAY

29.6.91. Renée Tenna
Dinah Bror
Matan Nemenov

30.6. Nathan Barak
Tal Nitzan

1.7. Carol Bilgory
Limore Jackson
Mayah Solomon
Meital Wallach

2.7. Belinda Ben Attar
Yinon Bror
Tsar Kornblit

3.7. Ronen Yaron
Einax Golan

4.7. Ruth Rachmani
Gal Ginat
Alon Bouskilla

5.7. Myron Schwartz
Jackie Amar
Efrat Edelstein

6.7. Mrs. Ann Bilgory
Ofri Wagner
Micah Harmatz

MAZAL TOV

on the birth of a son
to the parents - Karen & Yoav
the grandparents - Ruthie & Harvey
and greatgrandfather - Mr. Jackson

NEWLY WED -

RAKEFET & REUVEN
All our good wishes to the young
couple, Ariella and Yisrael
and all the family.

TONIGHT - a Grand Party in honour of Adam Ben Chanoch, who
has contributed to the education of our children
for the last 40 years. 21.30.

FILM OF THE
WEEK

TANGO AND CUSH" (or something
like that...)

a film fit for the first week of the
summer holidays. with Sylvester Stilone
and Kurt Russel.

